

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
VERBUM ET MUSICA

společně s náboženskou obcí
Církve československé husitské Brno II

si dovoluují pozvat milovníky filmového umění v rámci cyklu

Povídání o filmu

na podvečer,
který je věnován filmu

Alfréd Radok

DALEKÁ CESTA

17. 4. 2019
17:30 hod.

Pořadem provází Mgr. Miroslav Kubíček

Sbor Betanie Církve československé husitské

Nové Sady 32 a
Brno II

Pořad se koná za finanční podpory statutárního města Brna

Mediální partner:

DALEKÁ CESTA

ČR 1949

Režie: Alfréd Radok

Kamera: Josef Střecha

Scénář: Mojmír Drvota, Erik Kolár, Alfréd Radok

Architekt: Jan Pacák

Hudba: Jiří Sternewald

Hrají: Blanka Waleská, Otomar Krejča, Viktor Očásek, Zdeňka Baldová, Eduard Kohout, Jiří Plachý, Saša Rašilov, Rudolf Deyl, Miloš Kopecký, Karel Effa ad.

Alfréd Radok je samozřejmě znám především jako režisér divadelní, jeho jméno je nejvíc spojeno se světově proslulou Laternou magikou, kterou právě on založil a vedl.

Filmografie je v tomto případě samozřejmě poměrně stručná. Připomeňme např. film Dědeček automobil (1956), který natočil ve spolupráci s autorem knižní předlohy Adolfem Branaldem.

Daleká cesta je filmem, který Radok natočil v roce 1949, to znamená v době, kdy byly ještě nesmírně živé bolestné prožitky z nedávné války. Ve filmu zpracoval téma, které mu bylo velice blízké – osudy lidí, kteří byli pronásledováni pro svůj židovský původ. Alfréd Radok se narodil v roce 1914 v Kolodějích nad Lužnicí, kde byl v tamní synagoze krátce nato rabínem Friedrichem Sternem obřezán. Už v době studií mu velice imponovalo moderní divadlo (E. F. Burian). Z Prahy ale musel utéct před gestapem, po čase se sice do Prahy vrátil, ale v září 1944 byl převezen do internačního tábora v Klettendorfu u Vratislavi. V lednu 1945 se mu podařil uprchnout.

Daleká cesta je příběhem mladé židovské lékařky a její rodiny, postupně odvážené transportem do Terezína, odkud pak do vyhlazovacího tábora v Osvětimi. Lékařka, provdaná za svého kolegu „árijsce“ je do Terezína poslána až později, zde se sice dočká konce války, ale zbytek své rodiny už v Terezíně nepotká.

Ani ve filmu se Radok nezapře jako režisér především divadelní. Všimneme si celé řady momentů charakteristických spíše pro divadlo než pro film, ale to v žádném případě neubírá filmu na síle, ba právě naopak. Zkratky a náznaky ještě umocňují působivost těchto scén, několikrát film dokonce připomene styl německého filmového expresionismu. Vedle převážné většiny ateliérových scén byly určité části filmu natáčeny v autentickém prostředí Terezína, jehož stísněné ponuré ulice samy o sobě působí silně depresivně.

V hlavní roli židovské lékařky je Blanka Waleská, do role jejího muže obsadil Alfréd Radok dalšího velmi známého divadelního režiséra Otomara Krejču. Vedle Zdeňky Baldové, anebo Saši Rašilova se v menších rolích mihnou např. Miloš Kopecký, Rudolf Deyl či Karel Effa.

Tímto filmem pokračujeme ve volném cyklu, který uvádíme jednak u příležitosti letošního kulatého výročí II. světové války, především se ale zaměříme na téma nesmírně důležité a zásadní – svoboda.

Mgr. Miroslav Kubíček

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
VERBUM ET MUSICA

společně s náboženskou obcí
Církve československé husitské Brno II

si dovoluují pozvat milovníky filmového umění v rámci cyklu

Povídání o filmu

na podvečer,
který je věnován filmu

Alfréd Radok

DALEKÁ CESTA

17. 4. 2019
17:30 hod.

Pořadem provází Mgr. Miroslav Kubíček

Sbor Betanie Církve československé husitské

Nové Sady 32 a
Brno II

Pořad se koná za finanční podpory statutárního města Brna

Mediální partner:

DALEKÁ CESTA

ČR 1949

Režie: Alfréd Radok

Kamera: Josef Střecha

Scénář: Mojmír Drvota, Erik Kolár, Alfréd Radok

Architekt: Jan Pacák

Hudba: Jiří Sternewald

Hrají: Blanka Waleská, Otomar Krejča, Viktor Očásek, Zdeňka Baldová, Eduard Kohout, Jiří Plachý, Saša Rašilov, Rudolf Deyl, Miloš Kopecký, Karel Effa ad.

Alfréd Radok je samozřejmě znám především jako režisér divadelní, jeho jméno je nejvíc spojeno se světově proslulou Laternou magikou, kterou právě on založil a vedl.

Filmografie je v tomto případě samozřejmě poměrně stručná. Připomeňme např. film Dědeček automobil (1956), který natočil ve spolupráci s autorem knižní předlohy Adolfem Branaldem.

Daleká cesta je filmem, který Radok natočil v roce 1949, to znamená v době, kdy byly ještě nesmírně živé bolestné prožitky z nedávné války. Ve filmu zpracoval téma, které mu bylo velice blízké – osudy lidí, kteří byli pronásledováni pro svůj židovský původ. Alfréd Radok se narodil v roce 1914 v Kolodějích nad Lužnicí, kde byl v tamní synagoze krátce nato rabínem Friedrichem Sternem obřezán. Už v době studií mu velice imponovalo moderní divadlo (E. F. Burian). Z Prahy ale musel utéct před gestapem, po čase se sice do Prahy vrátil, ale v září 1944 byl převezen do internačního tábora v Klettendorfu u Vratislavi. V lednu 1945 se mu podařil uprchnout.

Daleká cesta je příběhem mladé židovské lékařky a její rodiny, postupně odvážené transportem do Terezína, odkud pak do vyhlazovacího tábora v Osvětimi. Lékařka, provdaná za svého kolegu „árijsce“ je do Terezína poslána až později, zde se sice dočká konce války, ale zbytek své rodiny už v Terezíně nepotká.

Ani ve filmu se Radok nezapře jako režisér především divadelní. Všimneme si celé řady momentů charakteristických spíše pro divadlo než pro film, ale to v žádném případě neubírá filmu na síle, ba právě naopak. Zkratky a náznaky ještě umocňují působivost těchto scén, několikrát film dokonce připomene styl německého filmového expresionismu. Vedle převážné většiny ateliérových scén byly určité části filmu natáčeny v autentickém prostředí Terezína, jehož stísněné ponuré ulice samy o sobě působí silně depresivně.

V hlavní roli židovské lékařky je Blanka Waleská, do role jejího muže obsadil Alfréd Radok dalšího velmi známého divadelního režiséra Otomara Krejču. Vedle Zdeňky Baldové, anebo Saši Rašilova se v menších rolích mihnou např. Miloš Kopecký, Rudolf Deyl či Karel Effa.

Tímto filmem pokračujeme ve volném cyklu, který uvádíme jednak u příležitosti letošního kulatého výročí II. světové války, především se ale zaměříme na téma nesmírně důležité a zásadní – svoboda.

Mgr. Miroslav Kubíček